

(ترجمه از اشعار دافق)

تو را در مام گشتم چون تو ایامی	میان مهرت لجان جانان تویت من
محل کرد ز تو که کرد خوانمان	و مسمی چون غرامی در وقت آن
هدیه رعنا در حذر که تو بنیاد	گفت بد و لوب آرد دل آرا
حال تو که در حد کمال است	کمال چون عهدهت به بیاد است
تو بدی نقص حیا بیکر تو	بدی به عیب از ما تا بر تو
چه بیند چون در بری در گذر آ	ز سر تا پا که در کون در دست
چو گل رخسار کوهها در گامی	چو باه خارده در تراب است
زینا به ملک می نه در آن	تو در محوین غم در صفای
عزایند از سر تا پا بر ما	بگش از همه ارسه در ما

ز محبت دافق از زبان دار
نگردم از همه این اسرار اساک

ما کور ۱۰ دی ۱۳۴۷
میرزا